Słowa tłumaczyła z łaciny
Julia Mruk

Pieśń
o Królowej Jadwidze

KK-III-371

Muz. Michał Woźny
Kwiecień 1986

Przewielebnemu
Księdzu Infułatowi
Czesławowi Obtułowiczowi
Pronotariuszowi
Apostolskiemu
Archidiakonowi
Kapituły Krakowskiej
jako inspiratorowi
tej „Pieśni" dedykuje-Autor-

p Moderato

Po- la-ków tu-taj gwiazda, Ja-

cresc. poco accel.

dwi-ga spo-czy-wa. Ze świetnego ro-du Ich kró-lo - - - -

rit.

a tempo I

wa. Dzie-dzi-ctwo swego kra-ju Wę-gier jej przy-zna-je,

cresc. poco accel.

rit.

f

Bo mują lo-su ła-ska i na-tu-ra da - - - je. Kró-

con calore

f con calore

le-wski szczep i pa-łac króle-wski ją ro-dzi. Z francuskich królów gniazda do

mę-ża przy-cho-dzi. Jakby klamra spo- i-ła zwa-śnio-ne kró-

poco rit.

f rit.

molto rit.

Fine

le-stwa, Po-la-ków i Li-twi-nów, ser-decznym przy-mie- - rzem.

Lento

pp

Bo- gu z głębi se- rca od- da - - - na, o Mi- strzów na-

mf

u - ki za- bie- ga tro- skli- wie. Ta nie u- marła, o-

deszła je- dy- nie, bo u- mie- ra- jąc przeszła do ży- wo- ta.

A że nie płaczu, lecz mo- dłów tu trze- ba, bła- gaj- cie

rit.

kornie i sercem i u - - - sty.

Largo

Kró- lu Wszech-

poco a poco cresc.

świa- ta tę po- lską kró- lo- wą przyjmij i u- mieść wśród

rit. ff molto rit.

raj- skich za- stę- pów, wśród raj- skich za- stęp pów!

D.C. al Fine.